

POUËSIÒ

FRANCÉS DELILLE

À MAGALOUNO

*Vesès, eila sus Magalouno,
Coume lou nivo l'empielouno!...*

Frederi MISTRAL.
Mirèio, cant. Ier.

Ai vist ta bello glèiso, o Magalouno!
Emé si grands arcèu e soun pourtau rouman.
À l'adré, pròchi tu, bate la mar ferouno;
À ti pèd, vers l'uba, luisis, palo courouno,
L'aigo verdalo e morto dis estang.

A toun entour, tout es mut, soulitàri;
Dins li branco di pin soulet s'ausis lou vènt;
Pamens, que de malan, de tempèsto, d'auvèri
An crema, matrassa voste sòu, vòsti bàrri,
Iscloun sablous! vièi porge trelusènt!

Car l'isclo ounte t'auboures, glèiso santo,
Avans l'ome es estado un sournaru volcan:
Terro de fiò, de tron, e fumanto, e bramanto,
Qu'aurié pouscu nourri ni bestiàri, ni planto,
Qu'aurien toujours fugido lis uman.

Mai terro e mar de long siècle luchèron;
La terro de la mar devenguè vinceiris;
Lis abord de l'estang à cha pau s'ensablèron;
Lou volcan e sa lavo à la fin s'amoussèron;
E lou sablas pourtè de tamaris.